

De zomer was om, het werd herfst in het woud.
Het loof kleurde geel en de lucht voelde koud.

Het ijzige winterse weer kwam eraan
en de dieren begonnen hun hol in te gaan.

Behalve een eekhoorn
die Eduard heette.
Hij wilde nog niets
van een winterslaap weten.

Hij maakte geen dekens
van mossen en strootjes,
hij zocht niet naar zwammen,
hij raapte geen nootjes,
hij legde geen voorraden
eikeltjes aan,
zoals alle dieren
al hadden gedaan.

Nee, Eduard was
een heel zorgeloos beest.
Voor hem was de zomer
één eindeloos feest.

Zijn kast raakte leeg,
al het eten was op.

Geen hap meer, geen kruimel,
geen noot, zelfs geen dop...

